

Izpit na kr. učiteljsku v Tolminu

Ravnateljstvo kr. učiteljske v Tolminu javlja sledeče:

1. Prošnje za sprejemne izpite (esami d'ammmissione) za prvi razred nižje in prvi razred višje skupine, za sposobnostne izpite (esami d'idoneità) in za zrelostne izpite po prejšnjih določbah je treba vložiti najkasneje do 15. junija t. l.

2. Za sprejemne in sposobnostne izpite so potrebne naslednje priloge: a) krstni list; b) izkaz o istovetnosti ali kakršna listina, s katero se istovetnost lahko ugotovi (potni list, poštena legitimacija i. dr.); c) zadnje šolsko izpovedilo; d) izkaz o bivališču učenčeve družine; e) odrezek poštne nakaznice kot potrdilo, da se je izpitna pristojbina (za sprejemne izpite 60 L, za izpite sposobnosti 30 L) plačala na naslov "R. Riceratore del Registro di Tolmino" ali potrdilo, da so neitalijanske narodnosti; f) vsi kandidati za sprejemne in sposobnostne izpite pa morajo priložiti odrezek poštne nakaznice kot potrdilo, da so plačali pristojbino za telovadbo v znesku L 30 na naslov "Ente Nazionale per l'educazione fisica" — Milano Foro Bonaparte 20 A — in morajo tudi takoj javiti pisмено svoj vstop "delegatu društva Enel v Tolmino, učiteljske".

3. Prošnje za vse gori navedene izpite, spisane na kolikovanem papirju za 2 L in naslovljene na ravnateljstvo, mora podpisati oče ali njega postavljeni namestnik.

4. Privatisti, ki se javijo k sposobnostnim izpitom, jih polagajo na podlagi predelane snovi tuk. zavoda ali pa na podlagi snovi, ki so jo sami predelali; v tem slučaju morajo priložiti prošnji program predelane snovi iz posameznih predmetov.

5. Oni, ki so bili reprobirani pri zrelostnih izpitih tuk. učiteljske v zasedanjih šolskega leta 1922 - 23 in imajo pravico do ponavljanja zrelostnega izpita po prejšnjih določbah, ponovno lahko izpit v zasedanjih 1923 - 24 v onih predmetih, v katerih niso bili aprobirani.

Ako pa so bili reprobirani v zasedanjih š. l. 1922 - 23 v predmetih, kateri odpadejo po novih določbah, kakor gosli, glasovir, kmetijstvo, ženska ročna dela, se smatrajo kratkoma za aprobirane že s koncem š. l. 1922 - 1923.

Opozarja se, da nova min. odredba oprošča šolskih pristojbin vse dijake, ki dokazujejo s potrdilom merodajne oblasti, da so neitalijanske narodnosti.

Učiteljske ima po reformi 4 razrede nižje in 3 razrede višje skupine. Učni načrt 4 razredov nižje skupine je skoraj povsem enak onemu nižjega tehn. zavoda, tako da se absolutent 4. razreda nižje skupine na učiteljsku lahko javi k izpitu ne samo za prvi razred višje skupine učiteljske, ampak tudi za prvi razred znanstvenih licejev, ki odgovarjajo približno prejšnji višji realni gimnaziji, ali za prvi razred višjih tehničnih zavodov. Ravnotako se absolutent 4. razreda nižjega tehn. zavoda lahko javi k izpitu za prvi razred višje skupine učiteljske.

Na vprašanje ravnateljstva tuk. učiteljske glede izpitov iz italijanščine, katerim bi se morali podvreči slovenski učitelji v smislu min. odloka od 10. jan. 1924., je šolsko skrbništvo v Trstu odgovorilo s pismom — 27. pr. m., št. 6775 — kakor sledi:

Kandidatje, ki so s uspehom napravili izpit iz italijanščine kot predmeta na tuk. učiteljsku, so oproščeni izpita, ki ga zahteva člen 89. odloka 10. jan. 1924., medtem ko se morajo podvreči imenovanemu izpitu vsi oni, ki so napravili izpit iz italijanščine le kot kulturnega jezika.

Nalezljive bolezni v našem mestu. V tednu od 31. V. do 7. VI. 1924 so bili v našem mestu sledeči slučaj nalezljivih bolezni: Davica 10, škrlatica 17, trebušni legar 15, ošpic 52. Umrlo je v istem času vsled davice 1, škrlatice 1 in ošpic 5 oseb.

Iz tržaškega življenja

Zagonetna smrt starke. V II. nad. hiše št. 4, v ul. Istitutto je stanovala upokojena učiteljica Antonija Zoratti, stara 70 let. Starke je živila sama zase in zelo priprosto. Njeno edino veselje so bile mačke, ki jih je imela zelo rada. Redila je celo tolpe belih, rjanih in pisanih mucov. Starke je šla dnevno po opravilih za kratek čas z doma, navadno dvakrat ali trikrat na dan. Zadnje dni pa ni bilo starke na spregled. Nekateri sosedje so jo videli zadnjič pretekli sosedbe. Sčasoma so začeli ljudje slutiti, da se je starke kaj pripetilo in sinoči so potrkali na vrata njene stanovanjske. Toda komaj so stopili pred vrata, jim je udaril v nos hud smrad. Notri v stanovanju pa se je slišalo le mijavkanje mačk. Ker se kljub ponovnem trkanju starke ni odzvala, je nekdo izmed navzočih obvestil o zadevi dva mestna stražnika, ki sta se podala na lice mesta ter vlomila vrata. Smrad, ki je tedaj puhnil iz stanovanja, je bil tako neznošen, da je vzočnim kar jemalo sapo. Konečno sta stražnika stopila v stanovanje, kjer se jima je nujno žalosten prizor. Na postelji je ležala že trohneče truplo starke; okoli nje je skakalo kakih šest sestradih mačk, ki so tužno jaskale. V sobi je vladal največji nered, ki so ga najbrž naredile gladne mačke, iskajoče hrane. Truplo starke je izgledalo, kot da bi bilo obgrizeno, posebno po rokah in po obrazu. Zdi se, da so se sestradih živali že začele hraniti s človeškim mesom!

Na lice mesta je bila poklicana sodna komisija. Podrobnosti izida niso še znane. Zdi se, da je starke umrla nenadoma naravne smrti; domneva, da gre za zločin ali za samomor, je malo verjetna.

Drago plačana radovednost. Žrtve lastne radovednosti je bil uradnik Ivan Benedetti, star 32 let, stanujoč v ul. S. Lucia 42. Prejetoletno noč se je vračal okoli 24. ure domov po ulici Loggia v starem mestu, kjer so se pripravili nekateri vinjeni možakarji. Benedetti se jim je radovedno priključil, ga je slabo nametel. Eden izmed pripravljencev ga je tako močno sunil s pestjo v obraz, da mu je izbil štiri zobe. Benedetti je moral iskati pomoči na rešilni postaji.

Poskušaj samomor. Radi nesrečne ljubezni je hotel napraviti konec svojemu mlademu življenju 20-letni tečajnik Emil Lozar, stanujoč v ulici Caripson št. 9. Preteklo noč okoli 12.30 si je mladenič doma v kuhinji pogoltnil kroglo iz revolvra v prsa. Na lice mesta poklicani zdravnik rešilne postaje je dočkal, da je krogla obšla v telesu na levi strani prs in najbrž poskodovala pljuča. Po prvi pomoči je bil ranjenec prepeljan v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v nevarnem stanju v kirurški oddelki.

„ŠIRITE EDINOST“

Vesti z Goriškega

Iz Novakov. Tu pri nas se je že dolgo potepal neki Ivan Boloh iz Podbrade. Možak je po poklicu kovač, a mu rokodelstvo ni menda preveč ugajalo. Prišel je tako daleč, da ima danes mnogo na vesti — koliko, menda ve le sam —, da je že vsaj dvakrat ušel iz zaporov v Jugoslavijo in da je postal tako slaven, da je baje razpisana v Jugoslaviji nagrada na njegovo glavo.

Zadnji čas je bil ta pičliček največji strah za Novake in Davce (imel je menda že več posestnikov in tudi otrok na indeksu). Kamor je prišel, si je vzel prosto stanovanje in hrano, ker si ga nihče ni upal naznaniti oblastu iz bojazni za svoje življenje ali, da bi mu ne postavil rdečega petelina na streho.

V nedeljo, 1. t. m. sta nas vendar rešila finančna stražnika gg. Lallai in Sartorello te nadloge. Aretirala sta ga skoraj po dvomeščnem iskanju, po delu časa trajajočem boju še in obstrlejenega. Eden izmed stražnikov bi bil prišel kmalu ob življenje.

Ljudstvo bo za ta čin finančnih stražnikov zelo hvaležno.

Z doljnega Krasa. Dopis v zadnji „Novi Dobi“ proti gg. Streklju iz Komna iz peresa gg. Steinmayer - Franco (puro sangue!) mi je potisnil pero v roko, da povem tudi jaz mnenje ne samo svoje, nego lahko rečem vseh znancev gg. Streklja — a poznamo ga pa vsi — vsi brez izjeme, ter mu na ta novi napad izrekamo svoje najiskrenejše zaupanje, priznanje in zahvalo.

Res je, da živimo v abnormnih časih, in res je tudi to, da nas smatrajo za državljane drugega razreda, ampak da nastavlja med nas svoje „kulturne pionirje“ s tako klavirnim duševnim obzorjem, kakor ga kaže dopisnik „Nove Dobe“ gosp. Steinmayer, iz tega vidimo, da so nas mnogo prenežno taktilirali. Bodočnost bo dokazala, da je naše ljudstvo narodno prerazvito, da bi po takih kapacitetah, kakor so Steinmayer in Ščuka, narodno podleglo. Samo z ljubeznijo od strani naših sedanjih gospodarjev in nič drugim — bi bila nevarnost za naše ljudstvo, ki zna mnogo preveč ljubiti in premalo sovražiti, da bi narodno otopeno — a te ljubezni od naših državljanov druge narodnosti ni — in bolje je takoli!

Naj nam le pošljajo Steinmayerje, Scoppije in slične med nas, naj nam le odpustijo naše najboljše učitelje in uradnike, — dosegli ne bodo asimilacije, tem manj spoštovanje od naše strani! Pritegnili bodo k sebi kruhoborce in neznačajne, a ljudstvo jim bo ostalo tuje — našega človeka poštenjaka ne bo k njim.

A da se vrnemo k „Poslanemu“ gosp. Steinmayerja. Ako ne bi bil ta dopis tako neumen, bi ga morali smatrati za podlega. No, ostane mo raji pri prvi ugotovitvi! Slepa kura zrno najde. Zelo dobro pravi gg. Steinmayer da: „je nepotrebno gospod Streklj, da se izdajate za politično žrtve, zastoj je, da iščete prijatelje in časopise.“ Da, da gosp. Steinmayer, gosp. Streklj si ni treba še le iskati prijateljev — ker, kar človek že ima — tega ni treba še le iskati: gosp. Streklj ima prijatelje in jih ima danes še več, kakor jih je imel pred časom, ker ravno z ono premestitvijo je prišlo prijateljstvo in spoštovanje do izraza tudi tam, kjer se prej ni zavedalo. Danes smatra vsaka vas na Krasu za svojo dolžnost, da pošlje svojega človeka k gospodu Streklju, da mu izreče — svoje častvolj Danes se zaveda marsikdo, ki se do sedaj ni spominjal več, da mora biti gosp. Streklj hvaležen, ker mu je bil Streklj vedno dober učitelj. Da, gospod Steinmayer, gospod Streklj doživlja svoj veliki petek. Verujte, da mora biti hudo pri srcu človeku, ki se zaveda, da je vršil svojo dolžnost — ne samo dolžnost, nego da je posvetil vse svoje moči in vso svojo sposobnost — in Streklj je s to bogato obdarjen od Boga! — svojemu rodu in da se ga brez pravega vzroka degradira — in zato, da bo moralno še hujši ta udarec — se postavlja na njegovo mesto mlad, neizkušen učitelj, ki se je do danes izkazal samo v kameleonski menjavi političnih barv. — Gospodje, ki ste to ukrenili in ki imate moč v rokah! Pomnite, da ste tudi s to potego napravili slabo igro: Vi žalite človeka, ki ga mi visoko cenimo in spoštujemo, Vi ga nekrivito kaznujete! Pomnite, da delate vestransko krivico. — pri Vas ni pravice, a naše ljudstvo obsoja vsako krivico, pa naj pride od koder-koli. Popravite krivico!

Smo raja sedanjih močencev, — ne moremo pa pojmiti, kako more visoko-kulturni narod, kakor je italijanski, pošiljati med nas take izvrševalce pravice, ki nam nizejo krivico na krivico, čeprav vršimo mi vse državljanske dolžnosti.

Gospod Steinmayer naj ne smatra pričujočega kot odgovor na „Poslano“ v „Novi Dobi“, ker na bedastoče ni vredno odgovarjati. Poudarjam še enkrat, da je njegovo poslano dalo le povod, da izrazimo gospodu Streklju ponovno našega ljudstva mišljenje in spoštovanje. K.

Iz cerkijanskih krajev. — (Šolski vrtec. — Komisar Jarabek. — Postrežljivost državnih uradov. — Razmejitve. — Električna razsvetljava še druge stvari). — Italijanski otroški vrtec, ki je bil rno spodtike za naše vzorno upravljanje županstvo, se z muko prebija skozi šolsko leto. Tukajšnje slovensko učiteljsko, ki je pod pritiskom tolmunskega šolskega nadzorništva moralo nabirati otroke za vrtec, je nabralo okoli 15 otrok. Toda vrtec obiskuje vključno temo samo troje otrok ubožnih staršev in še ti samo iz materijalnih oziror.

Naš odpravljani občinski svet je žel hvalo od vseh svojih predpostavljencev — od videmske prefektore in podprefektore, — kot vzorna občina. No pa so nas vključno temu, zaradi „prepotrebne“ otroškega vrtca obdarili s presimpatičnim dr. Jarabekom, občinskim komisarjem. Ta administrativna „kapaciteta“ je bila poprej tudi plurikomisar za občine idrijskega okraja. Ker pa ima sirota kot policijski uradnik le bolj megle pne pojme o občini, se je pojavil v občinskih uradih redko, poizvedujoč ali mu je županstvo že pripravilo določeni mu znesek in sicer od 200—400 lir mesečno. Sedaj dobiva samo 40 lir dnevno za svoje delo in pa parkrat na teden po 80 lir za poštino korijero, ki ga vzi posebej v Idrijo.

Prvo njegovo delo je bilo, da je odpustil občinskega slugo domačina, ki je prejel mesečno L 200 ter nastavljal tuja s plačo L 450. Odpustil je tudi inteligentnega uradnika civilnega stanja domačina Gabriela Tavša ter privedel od nekod nekega Italijana, ki ne razume niti besede našega jezika. Kako bo ta zamogel izvrševati službo v naši občini, ki šteje nekaj nad 7000 občanov, brez izjeme vseh slovenske narodnosti, od katerih dve tretjini ne znata absolutno nič italijanščine,

si lahko mislite. Dosedanji vlezmožni tajnik Čuk bo seveda tudi degradiran, ako ne odpuščten.

To bi bile senčne strani našega italijanskega Jarabeka, katerega oče je politični uradnik v Splitu v Jugoslaviji. Ima pa tudi neke „dobre“ lastnosti. Ako bi se vsi po njegovem zgledu ravnali, bi cerkijanski oštirji prav gotovo ne jamrali o zapuščanju svojih lokalov. Njegova prijatelja trgovci in pa Pirc mu baje nameravata pokloniti v znak prijateljstva knjigo o lepem vedenju. Prav gotovo mu bo dobrodošla.

Tukajšnji uradniki Italijani čutijo in se napram nam izražajo, da je njegova prisotnost kvarna italijanskemu imenu. Mi Cerkljani pa le ugovarjamo, da se je naša narodna zavest zaradi njegove prisotnosti še bolj povečala.

Oni posestniki občine Oselice, ki pripadajo sedaj v našo občino težko pričakujejo končne razmejitve med našo in sosedno državo. Posvetva so razmetana pol tu, pol tam in ljudje mnogo trpe vsled neurejenih razmer.

Državni uradi v Idriji kot n. pr. davčna agencija, kolkovni urad i. dr. kličejo ljudi iz naše občine v Idrijo glede plačila zneskov od 4 lir ali pa za informacije kot n. pr. koliko krav imate. In za take stvari, ki bi se lahko opravile pisмено, morajo delati naši ljudje povprečno pot od 6 do 8 ur. Res srčno postrežljivi ti naši uradi? Idrijska podprefektura pa se za vse to ne zmeni prav nič, k večjemu postuje le, še kot posredovalnica za bogata plačana komisarja mesta izbrano nesposobnim ljudem.

Elektro-strojna zadruga nam sicer nabavlja električno razsvetljavo, toda le bolj anemične sorte. In še ta je precej draga, ker posluje obrat deloma s dragim Dieslovim motorjem. Ako pomislimo, da se nam vodna sila v Zapošlu in Cirknici ponuja v zadostni meri prav blizu, moramo priznati, da smo v tem oziru precej zadaj za drugimi kraji.

Grahovo. Tu nam pašuje še vedno njegova rejenost občinski tajnik Mauri, katerega je pred leti milostno sprejel v službo občinski svet, ker je bil takrat kot oberkelnar ravno brezposelen. Da reši svoje mesto, katerega ne bo mogel in ne more tudi sedaj zaradi svoje duševne nezmožnosti in neznanja državne jezika opravljati, se lotka in dela nekaj priučen natakarske poklone fašistovski stranki. Tako je dal nako nedeljo uradno pred cerkvijsko razglasiti, da se morajo prav vsi vpisali v fašistovsko stranko. To je pa zgleдалo le malo prečudno in zato je ta ukaz drugo nedeljo v toliko popravil, da ni ravno „muss“, pa da je koristno in potrebno, da se vsak vpiše med fašiste. Naš župan Florjančič ga pa v svojem sežljem pogumu podpra. Tako so obenem s kerabirskim komandantom obletali vas ter kar enostavno vse vpisali v fašijo.

Borzna poročila.

Tužak	
Adriatica	250
Cosulich	773
Dalmatla	844
Geolintich	2215
Libera Tristina	572
Lloyd	8180
Lusino	690
Martinolich	226
Oceanica	178
Tripostovich	530
Ampelea	560
Cement Dalmatla	480
Cement Spalato	465

Trst, Via Mazzini 46. (25)

Tuja valuta na tržaškem trgu.

ogrške krome	0.0250	0-03
avstrijske krome	0.0320	0.0390
čehoslovaške krome	67.—	67.40
dinarji	27.45	27.70
leji	9.25	9.75
marke	—	—
dolarji	22.80	23.05
francoski franki	117.—	117.50
švicarski franki	403.—	406.—
angleški funti papirnat	92.30	99.45

Poslano*)

Vsem milim prijateljem in znancem, od katerih se nisem utegnil osebno posloviti ob svojem odhodu, sporočam tem potom iskren pozdrav, proseč jih, da mi ohranijo prijazen spomin.

V GORICI, dne 9. junija 1924.

(409)

Albert Komavec.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko kolikor mu zakon velja.

Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljani

JOSIP ČOK

v 54. letu svoje starosti, sinoči, 8. t. m., ob 9.30, po kratki in mučni bolezni preminul. Pogreb se bo vršil v torek, 10. t. m., ob 5. uri popoldne, iz hiše žalosti pri Sv. M. M. spodnji št. 1037, na katinarski pokopališče. TRST, 9. junija 1924.

407 Žalujoča družina in sorodniki.

Pogrebno in podporno društvo pri Sv. M. Magdaleni naznanja tužno vesti, da je njegov večletni podpredsednik in sedanjí odbornik gospod

JOSIP ČOK

včeraj po kratki in mučni bolezni v Gospodu preminul.

Pogreb se bo vršil danes ob 5. uri popoldne. TRST, 10. junija 1924. Odbor.

408

Krone, srebro, zlato, platin in zlat denar kupujem.

Plačam vedno več kot drugi.

Zlatarna ALBERT POVH

Trst, Via Mazzini 46. (25)

Mali oglasi

BABICA avtorizirana sprejema noseče. Nizke cene. Zdravnik na razpolago. Govori slovensko. Tajnost zjamčena. Slavec. Via Giu. Ila 29. 542

KRONE zlato in srebro plačujem 5 cent. več kot drugi. Via Ponderas št. 6/1 desno. 20

UGODNA PRILIKA. Zelim pristopiti v družbo k večjemu trgovskemu podjetju s kapitalom do L 40.000 z osebnim sodelovanjem. Cenje. ni dopisi naj se pošljejo na upravništvo pod „Gotova bodočnost!“ 723

URADNICA z dolgoletno prakso, večča več jezikov, išče službe tudi izven Trsta. Prijazne ponudbe pod „Uradnica na upravništvo.“ 712

Šola Berlitz

JEZIKI

NOVI TEČAJI

četrtek 12. junija

Znižana poletna upisnina

Trst — Via Torre bianca št. 21.

Affineria Metalli Preziosi družba z om. j. (29)

Trst - Via Artisti 9 - Trst

kupuje zlato, srebro, platin in srebrn denar

Trgovci v mestu in na deželi

Priporočamo Vam domačo tovarno

KISA naravnega KISA

BRUSCHINA & COMP. — TRST

Via Limitanea št. 213 (vokal Settefontane)

Zaloga domačih vin.

Vipavsko, istrski refošk in kraški teran. Na debelo in za družine Via Cunicoli 27, drobno in za družine Via Giuliani 32.

Telefon 27-66.

Priporoča se lastnik

FR. ŠTRANCAR.

BANCA ADRIATICA

Ustanovljena leta 1905.

Definirana glavica LK. 15.000.000— popolnoma vplačana.

Glavni sedež: Trst, Via S. Nikolò 9 (Lasina palača), Podružnici: ABBAZIA, ZARA.

Olajšuje vsako trgovsko operacijo z Jugoslavijo in z vzhodnimi deželami

Daje subvencije na blago, efekte in vrednosti

Otvorja kreditivne za nakup blaga. — Iznosi efektov in računov. Informacije. — Kupuje in prodaja blaga in druge stvari. Jamstvena pisma in druge operacije po najugodnejših pogojih.

Sprejema vloge v lirah na hranilne knjižice in jih obrestuje po 4%, letno netto, a vloga na tekoči račun po 4%, v zvezi s tem vlogi proti odložitvi obrestuje najbolje po dogovoru.

Sprejema vloge v Dinarjih ter jih obrestuje najbolje po dogovoru.

Izvršuje nakazila v lirah in dinarjih za Jugoslavijo

PODLISTEK

W. Collins:

BREZ IMENA

Roman.

„Ni treba, da vam se povem, da je končno moralo priti do odkritja. Vstrajnam zasledovanjem družine gospodične Blacke se je posrečilo odkriti resnico, in kaj bi se zgodilo, če bi imeli opraviti s takozvanimi „spodobnimi“ ljudmi, ni težko uganiti. Edini član te družine, ki je pri življenju, je ničrednež, ki se imenuje kapitan Wragge. Če vam povem, da si je pustil od gospe Vanstone do zadnjega draga plačevati njeno tajno, in da so ostali njeni sorodniki do svoje smrti enako z njo postopali, tedaj si morete misliti, s kakšnimi ljudmi sem moral obklevati v interesu mojih klientov, in kako smo njih navidezno ogorčenost potolažili.“

„Gospod Vanstone in gospodična Blacke sta preživela prva leta na Irskem. Ko se je enkrat odločila slediti ljubljenu možu, si je potolažila vest, smatrajoč njegov zakon za zakonito prevaro, sebe pa za pravo ženo pred Bogom. Njena prva skrb je bila zabrisati sum, da ni njegova prava žena in ta svoj smoter je zasledovala z vso žensko odločnostjo in obzirnostjo.“

„In tako ni padel nikak sum nanjo, ko sta se vrnila na Angleško. Naselila sta se v Devonshire največ zaradi tega, da bi bila daleč od kraja, kjer je bivala njena rodbina in nje znanci. Od strani njegovih živčnih sorodnikov se ni bilo ničesar bati, ker materi in bratu

Te besede, ki jih je izgovorila s plemenito preprostostjo, in spremljajoča jih kretnja z roko, so ga zelo ganile. Nemo ji je stisnil roko. Prva se je vzdrnila, kar spada k lepim ženskim potezom, ki se skušajo takoj otresti lastne skrbi, ako vidijo moškega žalostnega. Mirno si je obrisala solze, mirno pomaknila stolicu bliže in rekla: „Predno nadaljujete, eno vprašanje. Zelo sem v skrbeh za otroke moje ljubezni, ki sta moja bolj kot nikoli po prej. Ali je kaj upanja za njih bodočnost? Ali nimata ničesar pričakovati razen revščine?“

Odvetnik se je obotavljal z odgovorom. Končno je rekel: „Odvodna sta od pravice ljubja in milosti tuja.“

„Zaradi nesrečnih okoliščin, v katerih sta bila rojena?“

„Zaradi nesreče, ki je prišla po poroki staršev.“

Vzel je zopet oporoko v roke, je položil pred oba na mizo in nadaljeval: „Poroka je uničila to oporoko in napravila hčere gospe Vanstone odvisne od milosti njih strica.“

Ko je to povedal, je zopet zasumelo v drevo. „Od milosti strica?“ je vzkliknila gospodična Garth in trdo položila svojo roko na njegove rame, „vendar ne od Mihaela Vanstoneja?“

„Da, od Mihaela Vanstoneja.“

„Odvodne od Mihaela Vanstoneja!“ je ponovila sama pri sebi. „Odvodne od zagrizenega sovražnika svojega očeta. Kako je to mogoče?“

„To boste razumeli, če nadaljujemo govoriti o dogodkih, ki so sledili po poroki gospoda in gospe Vanstone,“ je rekel odvetnik.